

Øll hava rætt at vera til

Í Dagblaðnum fyri mikudagin í seinastu viku roynir ein, ið nevni seg PO at afturvisa oddagrein, sum undirritaði hevði skrivað í Sosialinum næstseinasta hósðag.

Men viðkomandi megnar sjálvandi ikki at afturvisa tí veruleika, at jødar, sum fjaldur seg fyri Adolf Hitler og hansara bølmennum kendu seg mest tryggjar og best vardar í tí javnaðarstýrda Svøríki.

Heldur ikki megnar viðkomandi at afturvisa einum øðrum veruleika, nevniliga tí, at bødilmennini, sum saman við Adolf Hitler framdu størsta brotsverkið móti mannaættini higartil, ikki fjaldur seg í javnaðar stýrdum londum, men kendu seg mest tryggjar og best vardar í høgrastýrdum einaræðislandum í Mið- og Suður-Amerika.

PO roynir at pástanda og billa fólki inn, at javnaðarflokkurin ikki stuðlar Ísrael. Prógvíð er ein mynd, har PLO-leiðarin Yassir Arafat situr á fundi saman við fleiri norðurlandskum javnaðarleiðarum. Fólku skulu fáa ta fatan, at kunnu javnað-

arleiðaraar sita í stovu saman við Yassir Arafat, so merkir hetta, at javnaðarflokkarnir ikki stuðla Ísrael. Hetta avdúkar ein primitivan og fávitskutan hugsunarhátt.

Tá javnaðarleiðarar sita á fundi við eitt umboð fyri ein part í einum stríði, so er endamálið einans eitt, nevniliga at virka fyri linna. At fáa viðkomandi part at sýna tollyndi, og at viðurkenna, at hin parturin eisini hevur rætt at liva — eisini hevur rætt at vera til. Tá hetta eydnast er tað til stórt gagn fyri báðar partar og fyri alla mannaættina.

Alternativíð ar at fara í part við, at taka undir við og stuðla teir mest viðgongdu í øðrum partinum. Tá fáa vit polariseringina. Og tá er endamálið hjá báðum partum at knúsa og útruðda mótpartin. hetta tænið hvørgum parti og hetta tænið als ikki mannaættini. Hetta er í stríði við hitt stóra bðið um at elska sin næsta, sum sjálvan seg.

Í hesum árum er vandi fyri, at nokur fólk gera seg sek í tí sama, sum Adolf Hitler og nasistarnir

gjørdur. tey trúgva, pástanda og billa øðrum fólki inn, at bert tveir litir eru til. Annar liturin eitur hvitt. Hin eitur svart. Hetta er sera vandamikið fyri heimin og mannaættina. Hetta skapar spenn-

ing. Hetta fremur ikki tollyndi og virðing fyri øðrum. Og tað var júst hetta sum hendi í Europa í triatiárunum. Úrslitið av tí kenna vit. Tað situr á okkum sum ein skammarblettur.

Var tú av týskum uppruna, so var tú hvitur og nóg góður, men var tú av øðrum uppruna, eitt nú jødi, so var tú svartur. Í slíkum føri gekk leiðin inn í týningar típpi. Ella, tók tú undir við politikkinum hjá færanum í triðja ríkinum, so var tú hvitur og nóg góður, men hevði tú aðra politiska uppfatan, tók tú t. d. undir við javnaðarhugsjónini, so var tú svartur. Í slíkum føri gekk leiðin inn í eina arbeiðslegu ella í eitt týningar-tippi.

Føroyski javnaðarflokkurin, teir norðurlandsku javnaðarflokkarnir og allir hinir javnaðarflokkarnir, herundir eisini tann israelski javnaðarflokkurin stuðla allar góðar kreftir, sum virka fyri linna, ið sýna tollyndi, og sum vilja viðurkenna, at øll hava rætt at vera til — at øll hava rætt at liva. Ella eru vit ikki øll skapt í Guðs bilæti? Skal ein Lydia Arge, ein Óli Breckmann ella ein PO ráða fyri hvørji eru skapt í Guðs bilæti, og hvørji ikki eru skapt í Guðs bilæti?

Eg skal enda við einum orðataki sum sigur, at vit

hava ikki fingið heimin frá undanfarnu ættarliðum — vit hava bert lænt heimin frá okkara børnum og komandi ættarliðum. Skulu vit megna at bera hetta láni aftur í sama og helst betri líki, so mugu vit gera okkum fullkomiliga greitt, at tað eru aðrir litir til enn hin hviti og tann svart.

Førarin í triðja ríkinum tók feil. Hann sá bara tveir litir. Hin hvíta og so tannn svarta. Lánið, sum børnini hjá tí ættarliðnum fingur aftur, var eitt sundursorlað Europa.

Skal søgan endurtaka seg? Sigði kortane! Veljið flokkar, sum virka fyri linna, ið sýna tollyndi, og sum viðurkenna at øll hava rætt at vera til — at øll hava rætt at liva. Fremst millum hesar flokkar finna vit javnaðar flokkarnar. Her finna vit israelska javnaðarflokkin hjá David Ben Gurion og Goldu Meir, og her finna tit eisini føroyska javnaðarflokkin.

Gott val!

Vilhelm Johannesen

Eru bygdafólk veruliga so ring, Sundstein?

Tað var lógið, at Dagblaðið ikki kom í hvørt hús síðsta mánadag, tí har vóru tíðindi til tey, ið búgva í útjaðaranum í landinum: Formaðurin í Fólkaflakkinum, Jógvan Sundstein, ávarar imóti arbeiðsloysisstuðuli, tí »loysir tað seg betur at ganga arbeiðsleysur úti á smábýgdunum enn at fáa arbeiðsinnøku, ja so velja fólk sjálvsagt almanna-veitingina«. Hann sigur eisini, at tey fara heldur at »... skjóta seg inn undir eina arbeiðsloysisskipan«.

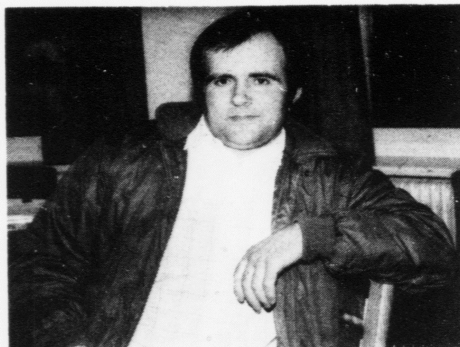
Hesur fólkaflakkurin veruliga so litið álit á fólki úti á bygd, at teir rokna tað fyri eina sjálvfylgju, at fólka á bygdunum fara at setast hendur í favn og bara sekja um arbeiðsloysisstuðul?

Tað, sum Fólkaflakkurin hevur fingið so ilt av, er orðingin í nýggjum reglunum fyri almanna-veitingar, sum siga, at

fólk sum kom í vinnuløysi og hava serliga tunga forsyrgjabyrðu, stórar íbúðarútreiðslur ella serliga truplar umstøður annars, kunnu fáa hjálpu.

At meta hesi fyri letingar og leggja tey undur at »skjóta seg undir eina arbeiðsloysisstuðulsskipan kann eingin annar enn fólkaflakkurin koma við. Hevði Sundstein havt eina litla hómung av, hvussu arbeiðsdagurin er hjá fólki úti á bygd, so hevði hann neyvnan úttalað seg á henda hátt. Á bygd skulu menn rógva út, tá ein dag er, samstundis skal hoyggjast, og nógva annað fáast frá hondini, tá veðrið loyvir tí, so mangan verður dagurin langur. Men rokningarnar skulu tey gjalda, sjálvt um illveður og annað gera, at eingin dagløn er at fáa.

Tað skal ikki litið av frekleika til at leggja fólk á bygd undir nú at vilja

kasta alt frá sær, drepa seyðin, heingja rivuna upp, fortøya bátin og seta seg hendur í favn undir húsavegginum. Tilikari misteinkilgigering kann bert fólkaflakkurin koma við.

Heldur er tað alla æru vert, at fólk við so ótryggari inntøku sum mangan í útjaðaraøkjunum hava klárað tað dagliga stríðið

so væl. Higartil hava tey ikki tyngt búskapin — heldur tað øvugta.

Henrik Old

Eina demokratiska rødd á Fólkingi

»Í dag broytist Europa. Ja, allur heimurin fær eina nýggja framtíð. Dagurin í dag er ein nýggj byrjan.«

Hesin dagurin var tann 17. juni 1984. Maðurin, ið segði hesi orð, sum eins væl kundu verið segd av Hitler 50 ár fyrr, var Marie Le Pen. Flokkur hansara Front National hevði fingið 10,9% av atkvøðunum til EF-parlament.

Hetta hevði við sær at fronsku fasistarnir fingur 10 limir í EF-parlament.

Nú hugsar tú kanska, at hetta bert kemur fyri í Fraklandi, men 5. august 1982 bar BBC tey skelkandi tíðindi, at fasistarnir í Onglandi høvdu fingið fótafesti í Konservativa flokkinum.

Eisini í Vestur-Týsklandi fólðu fólk seg ótrygg. Ein kanning hjá SINUS-stovninum visti, at ein stóru partur av týska fólkinum tók undir við høgra-ekstremistiskum hugsanum. Um somu tíð vuku áløpin og harðskapurin móti turkunum í Týsklandi.

Soleiðis var stóran í

trimum av størstu londunum í Vestur-europa. Men stóran er ikki betri í Hollandi, Belgia, Eysturriki og Danmark.

Nú skulu vit velja umboð í Fólkingið. Vanliga er valluttøkan litil til Fólkatingsval. Tey, ið sita heima hava ofta verið veljarar sum stuðla vinstravonginum og fólkaræðinum í føroyskum politikki.

Hesi gongd vilja vit ávara imóti. Skulu vit foroyingar vera við til at stuðla fasismuni.

Nei, vit ungu mugu standa saman og fara á val og velja eina demokratiska rødd á Fólking.

Steðgið fasismuni!

Farið fjølment á val og stuðli Javnaðarflokkinum, sum er tann einasti flokkur, sum hevur møguleika at steðga fasismuni.